

gift af 2,800,000 Kr., og det vil blive et saadant Tillæg til Udgiften, at vi vist vilde vige tilbage for det. Ved at gaa den Vej, som man nu vil gaa, vil Staten spare ganske overordentligt, og om saa en vis Del af disse Arealer bliver frigjort til Fordel for Kommunen, tror jeg ikke, at Staten skulde tage sig det videre nær. Der er en Ting, som jeg vil bede om, at man ikke glemmer, naar der er Tale om Frederiks Hospital, om hvilket jeg for øvrigt gentager, at det slet ikke ligger for til Afgørelse i dette Øjeblik, og det er, at det er lykkedes os for en Del Aar tilbage at opnaa, at dette Hospital ogsaa kan benyttes af Patienter omkring fra Vandet. Det er en Benyttelse af Hospitalet, der nu gøres i betydelig stigende Maalestof, idet det nemlig benyttes til Behandling af saadanne Patienter, der ikke kunne hjælpes ved den almindelige Hospitalsbehandling omkring i Vandet eller i deres Hjem, men trænge til en særlig Hospitalsbehandling; saadanne Patienter optager Hospitalet nu i stigende Antal. Det turde være til saadan Gavn for den store Almenhed, at det ogsaa er et Hensyn, som man maa tage med i Beregning, naar man ved, at saaledes som Hospitalet nu er, har det ikke tilstrækkelig Plads til at gaa saa vidt, som der er Trang til, og som man kunde ønske. Det maa ligeledes erindres, at det ikke alene er den medicinske Uddannelse i Retning af at erhverve praktisk Erfaring paa et Hospital, som det drejer sig om at imødekomme ved den Afgørelse, som her foreligger, men at det ogsaa drejer sig om Opførelsen af saadanne videnskabelige Anstalter, som nu savnes, og som der maa staves Plads til, og til disse vil der ikke kunne staves Plads, uden at vi maa gaa til Beføstninger ogsaa for de Arealers Vedkommende, hvorpaa de skulle ligge, saa at det ogsaa af det Hensyn er hensigtsmæssigt og rigtigt, at vi se at føre denne Ordning igennem. Jeg vilde til Slutning betone, at en saadan Sag lader sig efter min Opfattelse let belyse, at der allerede gennem Rigsdags-tidenden gemmes saadanne Belysningsmidler, at man kun behøver at tage dem for sig for i væsentlige Henseender at saa tilstrækkeligt Indseende i, hvad der her foreslaas, og at det, der mangler, vil følge Sagen paa dens senere Gang gennem Rigsdagen, saa at man ikke behøver at mangle noget i den Henseende. Og til aller sidst vil jeg betone, at jeg tillægger det ganske overordentlig Betydning, at Frederiks Hospital bliver udvirket i den Retning, hvortil der trænges, men at dette ikke kan ske paa den nuværende Plads, uden at man kommer til at anvende

uforholdsmæssig store Beføstninger, og at det ikke er let at finde en bedre Plads, end der her er bragt i Forslag. Hvis dette ikke naas nu efter alle de omfattende Forarbejder, der her ere foretagne, saa er Udgiften stærkt til, at de, der have Interesse for Frederiks Hospitals Udvikling, ikke vilde se deres Formaal opnaaet.

Frier: Det er kun fra et ganske enkelt Synspunkt, jeg gerne vilde sige et Par Ord om denne Sag, men det er et Synspunkt, som vedrører Forhold, der, hvis Forslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det foreligger, vil være afgjort en Gang for alle, og ikke vil kunne gøres om. Jeg antager det nemlig for givet, at hvis dette Forslag gaar igennem, og hvis Kommunen bliver Herre over de store Arealer, som Fælledeerne for Djebliffet indtage, saa vil det betyde det samme, som at der nu er lagt en Plan til Udvidelse af Byen, gennem ny Bebyggelse, saa vidt muligt, af det Terrain, der her er Tale om. Men det er denne eventuelle Bebyggelse, der forekommer mig at være af Betydning for selve Kjøbenhavns Fremtid, en Betydning, som jeg ikke anser for at være helbig, og som jeg derfor tror, det er rigtigt i Tide at pege hen paa. Der er talt flere Gange under denne Forhandling om, hvor vidt der var Udset til, at Kjøbenhavn stadig vilde tiltage i Vækst som hidtil. Et Medlem har udtalt Ønsket om, at Kjøbenhavn vilde vedblive at vokse; et andet Medlem har udtalt Ønsket om, at der foreløbig maatte være Ende paa Kjøbenhavns Vækst. Jeg er tilbøjelig til at slutte mig til den sidste Opfattelse. Jeg tror, det vilde være uheldigt, hvis Kjøbenhavn skulde vokse til at blive en meget større By, end den for Tiden er. Det vilde endnu mere forrykke dens naturlige Forhold til det Land, hvis Hovedstad den er, og af hvis Folkemængde dens Indbyggere allerede nu udgøre en saa stor Del. Men jeg kan ikke tænke mig andet, end at, hvis virkelig dette ny store Terrain udbydes af Kommunen til Bebyggelse, vil det rimeligvis foranledige ikke blot en naturlig, men endogsaa en ufrund Vækst af Kjøbenhavn. Det vil let fremkalde Byggespekulationer paa et meget løst Grundlag, det vil kunne fremkalde Arbejder, der i et givet Øjeblik lokke en ny Befolkning til Byen, uden at der i Længden er Lejlighed til at hyskesætte den. Men det er uheldigt paa et Omraade, hvor — efter min Mening — det heldigste vilde være, om der blev en Stansning i Udviklingen. Men dernæst tror jeg ogsaa, at selve Bevarelsen af Fælledeerne har en Betydning for Byen, som man ikke